

РАЗНИ

Людоядството. Първобитните народи смятали като нещо много обикновено да убиватъ и да изяждатъ другитъ хора и дори намирали въ това известна наслада всичкитъ имъ празнички пиршества се отличаваха съ своята жестокостъ. За дивитъ людояди човѣшкото месо било най-вкусната храна. Когато се събирали да празнуватъ нѣкакво щастливо събитие, тѣ гощавали единъ другъ съ тая толкова разпространена храна.

Новозеландцитъ разрѣзвали раненитъ си врагове на парчета веднага следъ боя, преди да умратъ безъ да си правятъ дори трудъ да ги убиятъ. Пленницитъ пазѣли за голѣми празници, когато човѣшкото месо било най-любима храна.

Колумбийцитъ устроявали всѣка година людоядни тържества: започвали изпърво да пѣятъ военни пѣсни, после главатарътъ на племето съ завързани очи се хвърлялъ между опредѣленитъ жертви и щомъ улавялъ нещастника, одушвалъ го, после го разкъсвалъ на парчета и повиквалъ хората си на гощавка.

Яванцитъ, за да изпитатъ качеството на новия си мечъ, го забивали въ гърдитъ на първия човѣкъ, когото срѣщнатъ.

Червенокожитъ, когато се връщатъ отъ дълъгъ пѣтъ, се предавали на кръвожадни пиршества като изяждали своитъ пленници.

Дахомейцитъ имали обичай, следъ щастлива война да си уреждатъ общи празници, на които ядѣли човѣшко месо (макаръ изобщо тѣ да не били людояди). Тѣхниятъ кралъ билъ длъженъ да изяде сърцето на неприятелския военачалникъ, убитъ на войната.

На о. Суматра, чиито жители се занимавали съ земледѣлие, измѣнницитъ, нощнитъ разбойници се осждаха да бждатъ изядени отъ народа. За тая цель ги привър-